

Nuriye Akman

BÜYÜLÜ SOFRA

—
Türk
Edebiyatı
Roman
—

DK

Nuriye Akman, Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. *Milliyet*, *Hürriyet*, *Sabah*, *Zaman* gazetelerinde çalıştı. Televizyon için söyleşi programları hazırlayıp sundu. Akman çeyrek asır boyunca siyaset, magazin, kültür sanat, spor ve iş dünyasının ünlüleriyle röportajlar yaptı. İletişim ve yaratıcı yazarlık dersleri verdi.

1998'de Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nin röportaj dalında başarı ödülünü ve 2007'de Türkiye Yazarlar Birliği'nin roman ödülünü aldı.

Röportajlarından bir kısmını *Üzümünü Ye Bağını Sor*, *Mebus Burcu*, *Kalabalıklar*, *Yüzleşme*, *İnci Avcısı*, *Elli Kelime*, *Mayın Tarlası*, *Başka Sorum Yok* adlı kitaplarda toplanan Akman'ın *Nefes*, *Örtü*, *Kim*, *Gecedен Doğanlar* adlı romanları da Doğan Kitap tarafından yayımlandı.

Büyülü Sofra

BÜYÜLÜ SOFRA

Yazan: Nuriye Akman

Editör: Sevim Erdoğan

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Temmuz 2021 / ISBN 978-605-09-8615-0

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Serçin Çabuk

Baskı: Ay-Han Matbaası

Mahmutbey Mah. 2622 Sok. No: 6/31

Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 445 32 38 / Faks (212) 445 05 63

Sertifika no: 44871

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Büyülü Sofra

Nuriye Akman

Biz sevdik âşık olduk, sevildik maşuk olduk.
Her dem yeni dirlikte, bizden kim usanası.

Yunus Emre

Diriliş

1. Gün

O halin kelimesi yok. Buharın katılaşması denebilir belki. Tüye yüklenen tonlarca ağırlık. Sahnırken aşağı çekiliş. Zaman çarpması, mekân ezmesi. Yerde kımıl kımıl hafıza böcekleri. Gökte ısırılıp kemirilmiş anılar. Yitik bedeni giyinme telaşı. Kafese sıkışmış kuş hissiyatı. Dirilişin dehşeti.

Başında zümrüt, yakut ve incilerle süslü altın taç var. İki yanından ipek örtüler sallanıyor. Yıldızlı eteğiyle kumral bukleleri rüzgârda uçuşuyor. Bilezik, küpe, halhal şıkırtısı. Küçük hasır valizi pek süslü. İşte o şansını elde etti, topraktan taze bir filiz gibi bitti. Gözünü Büyülü Sofra'ya dikmiş repliklerini tekrarlıyor içinden. Tamam henüz güneş doğmamış, kimseler yok çevrede ama dünyada görmüş geçirmiş kişi ne karanlıktan ne ıssızlıktan korkar. Heey! Zakkum ağacına da bak sen.

Hadi adım at kraliçem. Dal artık şuraya. Bak ışıkları yanyıyor, garsonları çalışıyor. Taze pişmiş hamur kokusu burnunda. Bütün görkemle gir. İlk olmanın keyfiyle başlat oyunu. Doldur sahneyi. Hayran bırak kendine. İster bir saat, ister bir hafta kal orada. Kim bilir belki de yıllar sürer egemenliğin.

Kadın sürgünde düşmanlarını yenmiş de vatana zaferle dönüyormuş gibi hissetmeye zorladı kendini. Gururun en sahte haliyle Sofra'ya doğru bir adım atmıştı ki sessizliği yırtan ezan sesiyle kaldırıma çivilendi. Bacakları titriyordu.

Düşmemek için çömelip elleriyle kulaklarını tıkadı. Başını karnına gömmüş, saldırının geçmesini bekliyordu. Müezzin birken iki, ikiyken üç, üçken dört oldu. Yakından uzaktan, alçaktan yüksekte, sağdan soldan saldırı altındaydı. Müezzinlerin biri sustuğunda diğeri güllmesini savurup vücudundan bir parça kopartıyordu. Hoparlörler kapandıktan sonra bile doğrulamadı kraliçe. Nihayet Sofra ekibinden Cenk fark etti onu, hemen koşup yanına çömeldi.

“İyi misiniz hanımefendi?”

Kadın hâlâ titriyordu. Üzeri Antik Mısır simgeleriyle bezenmiş valizinin de onunla beraber sallandığını fark eden Cenk kibarca dükkâna davet etti onu.

“Üşüyorsunuz. Buyrun bir çay ikram edelim size.”

İçeri girdiler. Kadın, garsonun şaşkın bakışları altında ezan seslerini bekledi korkuyla.

“Oturun lütfen, ayakta kalmayın. Aç mısınız?”

Cevap vermedi kadın. Ellerine baktı önce, sonra diğerk organları yerli yerinde mi diye bütün vücudunu kontrol etti. O dehşet korosu susmuştu. Artık güvendediydi ama hayalindeki güzel başlangıcı yapamadığından yüzü gülmüyordu. Garson servisi yapıncaya kadar gözleriyle mekânı taradı. Gerçekten adına yaraşır bir dekorasyon yapmışlardı. Tavandan sarkan rengârenk tüller, duvar oyuklarında şeffaf kâselerde yanan mumlar, ışıltısıyla mumları ezmeyen gizli lambalar, su izlenimi veren billur bir zemin, kafeste kuşlar, akvaryumda balıklar. Masalarda bembeyaz örtüler. Aynalarla çoğaltılan güzellikler..

Kadın çekine çekine ayna karşısına geçti. Son halini merak ediyordu. Burnu minik bir kuşun gagasını andırsa da, boydan biraz fakir olsa da, dolgun bedeni, ince beli, pürüzsüz teni, derin kuyularda titreşen alev gözleri, elmacık kemiklerinin belirginliği yeterdi. Tanrıça İsis’in kızı, imparatorların imparatoriçesi, güneşin ve ayın yeryüzündeki gölgesi, baba-

sına zafer getiren... İnce altın yapraklardan yapılmış kemerini çekiştirdi. İşte buydu asalet. Artık kendinden emin oldu, yerine dönebilirdi.

Sofra'nın gece personeli toplaşmış, hayretle manzarayı izliyordu. Şeffaf bir rüyanın içine çekilmişlerdi sanki. Cenk diğerlerine "susun dağılın" işareti yaparak tabak dolusu peynirli poğaça ile çay getirdi masaya ve hemen yan yana sıralanan arkadaşlarının yanına gidip bu kıtlıktan çıkmış gibi tıknan tuhaf yaratığı izlemeye başladı. Kıyafet başka telden çalıyordu, davranışlar başka telden. Daha sesini bile duymamışlardı. Cenk poğaça tabağının boşaldığını görünce harekete geçti.

"Merakımı mazur grn. Neden böyle Kleopatra gibi giyindiniz?"

Karnı doyunca kadının yüzünde müstehzi bir ifade belirmişti, yabancı bir dili konuşuyormuş da yanlış telaffuzdan korkuyormuş gibi kelimeleri tane tane sıraladı:

"Başka nasıl giyinebilirdim ki, ben zaten Kleopatra'yım."

"Anlıyorum" dedi Cenk kafasını kaşıyarak. Caddenin te tarafında, tam karşıda tiyatro, yan sokağında oyuncu yetiştiren özel bir okul ve bitişiğinde büyük bir fotoğraf stüdyosu olduğundan dkknda asil ve aday oyuncular görmeye alişkındı. Bazen prova aralarında sahne kostümleriyle bir koşu gelirler, şamatayla yer içer, takılan müşterilere rollerinin replikleriyle cevap verirlerdi. Amatör grupların katıldığı şenlik zamanları, okulların yıl sonu msamelerinde, bayramlarda ortalık tarihi ve hayali şahsiyetlerden geçilmezdi.

Arka sokaktaki fakültelerin hocalarıyla öğrencileri neredeyse tam kadro buraya takılırdı. İki blok ötedeki hastanenin sağlık ekibiyle hasta yakınlarına on dakikalık yürüme mesafesindeki tren garının yolcuları da katılırdı. Fakat bugüne kadar sabahın krnde böyle tam tekmil kostüm, ful makyaj gelen olmamıştı.

Gerçi Büyülü Sofra 7/24 açık olduğundan Kleopatra'dan çok daha ilginç tipler tuhaf hikâyelerini buraya taşımış, anarşi çıkarmadıkları müddetçe hoşgörüsüyle karşılanmıştı. Kafenin sahibi Neşe, müşteri zenginliğinin büyü konseptini beslediğini düşünürdü. Renkli kişiliğiyle hep sularına gider, elinden geldiğince sahneyi bozmazdı.

Neşe genellikle Sofra'ya saat 10 gibi gelirdi. Kendini Kleopatra sanan bu tatlı kaçıkla karşılaşamadığını duysa ne üzülürdü kim bilir. Cenk o saate kadar oyalayabilseler de tanışsalar diye düşündü. Çok iyi anlaşacaklarından emindi. Patroniçeleri de normal görünümüne rağmen az çılgın sayılmazdı. Kleopatra'yı oyunundan bir bölümü müşterileri için canlandırmaya ikna eder, sonra da "Maşallah bu ne yetenek! Siz hep gelin buraya, çaylar şirketten" derdi.

Kleopatra valizinden yelpazesini çıkarmış, bir edayla sallayarak dolanmaya başlamıştı. Salondan camekânla ayrılan ve böylece tüm müşterilere içerde nasıl çalışıldığını görme imkânı sunan mutfağı keşfedince sevindi. Aşçı Fakih Usta ve iki hanım yamağı, Dilek ile Melek kahvaltıda tüketilecek hamur işlerini bitirmiş, öğlen menüsüne hazırlanıyordu. İşaret diliyle hoş geldinizler, kolay gelsinler, karşılıklı gülümsemeler ve baş sallamalardan sonra Kleopatra camekânın arka kısmına geçmek istedi.

Cenk, "Oyalamayalım ustayı isterseniz, ne arzu ediyorsanız söyleyin yaparlar" dediyse de kadın hiç oralı olmadı. İşte koridorun sonundaki kapıyı açıp içeri dalmıştı bile. Fakih Usta, "Hanımefendileri kapıdaki girilmez uyarısına dikkat etmediler sanırım" diyecek oldu. Kaşlarını yaramazca çatan, dudaklarını cilveli bir şekilde büzen kadın, dikkat ettiğini ancak dikkate almadığını söyledi. Kızlar kıkırdayınca aşçıbaşı sesini biraz yükselterek, kraliçeye nasıl yardımcı olabileceğini sordu.

"Öğlen yemeğinde sülün dolması isterim."

"Önce tencerelerin karnı acikir burada. İnsanlar susamadan sürahiler yanar susuzluktan. Tavalar sır döker tabaklara. Şişeler bardakları tutkuyla öperken kepçelerden kaşıklara arzu akar. Ekmeğin zevkini ilk sepetler çıkarır, yemeğince çatal bıçaklar. Her gün düğün dernektir. Ne fırın yitirir hararetini, ne ocağın ateşi söner. Mutfak aşkla döndüğünden Sofra'nın tadına doyumaz."

Burası Büyülü Sofra'ydı işte...

Zekânın kuyusuna düşen Kleopatra, sureti haktan görünüp Allah'a cihad açan Yezid, iyileşme arzusundaki Gevher Sultan, dünyevi güce boyun eğen Ebussuud Efendi, nefesine zulmeden Drakula, gençlik hatalarını bir ömür taşıyacak olan Bayan Mao, hakikati ararken kendini yücelten Tolstoy, yeteneğinin kurbanı Camille Claudel, kaldıramayacağı ağırlıkları yüklenen Amy Winehouse ta Öteler'den gelmişlerdi adı gibi büyülü bu mekâna. Don Kişot da vicdaniyle oradaydı, ilahlık zannını eriten simyasıyla Yunus da...

Nuriye Akman'dan bir denizin balıkları, yosunları, mercanları, incileri gibi muhabbette yüzen fantastik bir roman *Büyülü Sofra*...

tavsiye edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 46

SARILMAK İZMİR

ISBN 978-605-09-8614-3

9 786050 986143

Dağın
Kitap